

Arquitectura olotina per a la transformació arquitectònica de la vall de Núria

Una vista general del complex de la vall de Núria, amb l'edifici dedicat a Sant Josep, que es va rehabilitar l'any 2011, en primer terme i el santuari al fons J.C.

Ara fa justament un centenar d'anys que es va iniciar la transformació dels edificis del complex espiritual, lúdic i excursionista de la vall de Núria i un olotí en va ser protagonista. Es tracta de l'arquitecte del bisbat d'Urgell, l'olotí Josep Danés i Torras (Olot, 1891-1955), que en va redactar el projecte. Danés era membre de la segona generació d'arquitectes noucentistes, molt coneguts i prestigiosos.

Així doncs, el 15 d'agost del 1923, es va posar la primera pedra del complex del nou santuari hotel de Núria, i, durant els seus 32 anys de servei al santuari, Josep Danés també va assessorar en la restauració de la marededeu romànica, el reaprofitament de les diverses parts de l'antic retaule barroc aleshores desmuntat i l'elaboració del disseny d'una gran diversitat d'objectes, que incorporen l'estètica art-déco, com ara baranes de forja, làmpades, altars, guardaesquís, fusteria amb vidres, dissenys per al

paviment amb gres dels menjadors de l'hotel, així com la seva decoració pictòrica.

Danés va dibuixar els primers esbossos l'any 1922 responent així a la presència cada cop més gran d'excursionistes, esquiadors, estiuejants i turistes. Les millores les va definir amb la col·laboració del bisbe i l'administrador del santuari coetanis. L'arquitecte olotí va dissenyar un complex en forma de gran monestir amb un gran pati al centre, on havia de construir-se una església neoromànica, que, finalment, per les difícils condicions econòmiques de la postguerra, no es va arribar a fer. El complex havia de donar servei a 1.500 persones, amb hotel, cuines, menjadors, hostatgeria amb cel·les, apartaments amb cuines per a famílies, residència per al bisbe, capellans i seminaristes, porteria, administració i recepció, una oficina d'informació i contractació de guies i cavalleries, un escriptori, espai per als carrabiners i la guàrdia cívica, forestal i rural, telèfon, telègraf, serveis mèdics i farmaciola, barberia, cantines i queviures, botiga de records, un museu de Núria i el Pirineu, biblioteca i ferreria i fusteria, entre altres espais i serveis per als pastors, mossos i jornaleros.

Sense el llac En l'exposició de l'arxiu garrotxí es poden veure plànols i documents, i hi destaquen diverses fotos del complex de la vall de Núria, amb la curiositat de veure l'espai exterior encara sense el llac –una de les imatges emblemàtiques–, format per la construcció d'una presa entre els anys 1955 i 1956.

La mostra de l'arxiu sobre tota la transformació de la vall de Núria liderada per Danés es pot visitar fins al dia 23 de febrer. Sota la direcció del professor de la Universitat de Girona Joaquim Maria Puigvert i Solà, s'ha elaborat a partir de la documentació de l'arquitecte Josep Danés, que custodia l'Arxiu de la Garrotxa.

Aquesta exposició ha estat possible gràcies al treball conjunt de Vall de Núria, Ferrocarrils de la Generalitat, Turisme i l'Arxiu Comarcal de la Garrotxa.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 14-01-2024, Pàgina 9

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/societat/article/6-urbanisme/2374606-arquitectura-olotina-per-a-la-transformacio-arquitectonica-de-la-vall-de-nuria.html>